

[Stavad]

1984 stadig væk være tale om væsentlige skattestigninger. Det er det, det drejer sig om, hr. Fogh Rasmussen. Der tales udenom. Uanset hvilke overenskomster der bliver indgået til foråret, så vil der ligge skatteforhøjelser i den udskrivningslov, vi er blevet præsenteret for og behandler her i dag.

(Kort bemærkning).

Fogh Rasmussen (V):

Dette blot for at konstatere, at hr. Ove Jensen og jeg tilsyneladende taler om to forskellige ting. Hr. Ove Jensen taler om, hvordan det ville have været, hvis, såfremt og ifald. Det, jeg taler om, er, hvordan det faktisk bliver, og jeg forstod, at hr. Ove Jensen giver mig ret i, at for en skatteyder, hvor den skattepligtige indkomst i 1985 kun ligger 2 pct. over den skattepligtige indkomst i 1984, bliver der ikke tale om nogen skattestigning.

(Kort bemærkning).

Ove Jensen (FP):

Nu ved hverken hr. Fogh Rasmussen eller andre jo, hvordan indkomstudviklingen vil blive i 1985. Det er sikkert grunden til, at man har haft det princip, at man dækker efterslæbet året efter ved reguleringen af de skattefrie bundgrænser og skalatrinene. Det er det princip, man har forladt, og det vil automatisk medføre, at skatteyderne ikke får det efterslæb, de har til gode.

Lenger (VS):

Hr. Gammelgaard sagde i formiddags, og hr. Fogh Rasmussen har været inde på det her, at hvis arbejdsmarkedets parter overholder regeringens målsætning om en lønudvikling på 2 pct., så bliver der ikke tale om et øget skattetryk. Det har hr. Gammelgaard og hr. Fogh Rasmussen for så vidt ret i, men når regeringen samtidig opererer med en prisudvikling på mere end 5 pct., så er en lønudvikling på kun 2 pct. udtryk for en direkte reallønsnedgang, og under den forudsætning medfører udskrivningsloven uændret skat. Det skal indrømmes.

Hvis det derimod lykkes at opnå en overenskomst, der blot som minimum indeholder dækning for de forventede prisstigninger, altså en uændret realløn, dvs. en nominal lønudvikling af størrelsesordenen 5¼ pct., ja,

så er der tale om en klar stigning i skattetrykket. Den opstår selvfølgelig ved, at udskrivningsloven regulerer 1. og 2. skalatrin med 2 pct. og personfradragets værdi med ca. 2½ pct., hvilket er klart mindre, ikke i forhold til lønrammen, der åbenbart er på 2 pct., men derimod i forhold til den forventede prisudvikling.

Det kan ikke være ligegyldigt, om man vælger den ene eller den anden forudsætning for sine beregninger. Der er med andre ord tale om, at regeringen bruger et sammenligningsgrundlag, der er forkert. Regeringen tager udgangspunkt i en lønramme og ikke i en prisudvikling, og på den måde camouflerer regeringen, at skatten vil udgøre en relativt større andel af den indkomst, der i 1985 har samme realværdi, som den havde i 1984. Det hænger naturligvis til en vis grad sammen med forhøjelsen af bidraget til dagpengefonden, men også kun til en vis grad. Hovedårsagen er, at reguleringen af statsskatteskalaen og af personfradragene tager udgangspunkt i løn- og ikke i prisudviklingen.

Hvad har regeringen egentlig tænkt sig at gøre, hvis det ikke lykkes at holde forudsætningen på de 2 pct., når denne forudsætning i så høj grad ligger til grund for udskrivningsloven, og når udskrivningsloven ikke kan ændres, så sent som overenskomsterne indgås? Det synes jeg det kunne være interessant at få oplyst.

Nok så vigtigt er det, at en så ringe forhøjelse af skalatrinene og af personfradragene har indbygget den konsekvens, at hvis lønudviklingen bliver på mere end 2 pct., så skævvrides progressionen i skattesystemet, og graden af proportionalitet bliver større. Det er i forvejen tilfældet med den proportionale forhøjelse, der følger af bidraget til dagpengefonden.

Alle ministerens eksempler og de beregninger, der er fremlagt i bemærkningerne til forslaget til udskrivningslov, har til formål at tilsløre, at det er en skatteforhøjelse, regeringen kommer med, men det er ikke desto mindre tilfældet, tilmed en asocial skatteforhøjelse, fordi den rammer proportionalt. Vi forstår det godt: det er en pinlig sag, at en borgerlig regering, der ellers har som ideologi, at pengene ligger bedst i borgernes lommer, kommer med en skatteforhøjelse.

Der findes ikke i ministerens beregninger – trods hele 7 eksempler, hele 7 forsøg – et